

VAN EKOLOJİK KOSULLARINDA BAZI NOHUT CESİTLERİNİN VERİM VE
(1)
ADAPTASYONU UZERİNE ARASTIRMALAR

(2)
Haluk KULAZ

(3)
Erol GUNEL

ÖZET

Bu çalışma, Türkiye'nin çeşitli yerlerinden temin edilen Flip 85-17C, ILC:195, ILC:3279, Güney Sarısı-482 ve Kusbasi çeşitleri ile kutuk numaraları 3:08103, 6:08189, 2:08187, 4:08112 ve 1:08187 çeşitlerinin Van Ekolojik koşullarına uygunlarının tesbiti amacıyla yapılmıştır. Çeşitlerin dekara verimleri sırasıyla; 40.18 kg, 31.17 kg, 39.52 kg, 61.44 kg, 56.03 kg, 33.62 kg, 36.00 kg 47.53 kg, 47.82 kg ve 66.93 kg olarak tesbit edilmiştir.

Ceşitlerin çıkış süreleri 20-22 gün, ekim-cicekleme arası gün sayısı 47-52 gün, yetişme süresi 91-96 gün bitki boyu 18.4-26.9 cm, bitkide birincil dal sayısı 1.43-2.67 adet, bitkide ikincil dal sayısı 0.20-1.77 adet, meyve bağlayan ilk bogum yüksekliği 11.88-17.70 cm, bitkide bakla sayısı 1.77-5.70 adet, bitkide dane sayısı 1.53-5.23 adet, bitkide dane verimi 0.31-1.99 gr, m^2 'de bitki sayısı 25.00-49.00 adet, bitki ağırlığı 0.72-1.36 gr, 100 dane ağırlığı 16.67-32.23 gr ve dekara verim 31.17-66.93 kg olarak bulunmuştur.

SUMMARY

In this study, varieties Flip 85-17C, ILC:195, ILC:3279, Güney Sarısı-482, Kusbasi and varieties with registration no 3:08103, 6:08139, 5:08189, 2:08198, 4:08112 and 1:08187 provided from different parts of Turkey were observed as: 40.18 kg, 31.17 kg, 39.52 kg, 61.44 kg, 56.03 kg, 36.00 kg,

-
- (1) Prof.Dr.Erol GUNEL yönetiminde hazırlanan ve Y.Y.U.Fen Bilimleri Enstitüsünde 08.02.1991 tarihinde Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilen çalışmanın özetiidir.
- (2) Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü Araştırma Görevlisi
- (3) Ziraat Fakültesi Tarla Bitkileri Bölümü Profesörü.

47.53 kg, 47.82 kg, 61.00 kg and 66.93 kg, respectively.

Emergence periods of varieties varied from 20 to 22 days, the number of days from emergences 47 to 52 days, vegetative period was 91 to 96 days, plant height was 18.4-26.9 cm, the number of primary branches per plant varied from 1.43 to 2.67, the number of secondary branches per plant varied from 1.77 to 5.70, the number of beans per plant was 1.53-5.23, the bean yields per plant varies per 0.31 to 1.99 gr, the number of plant per m^2 were 25.00-49.00, the weight of plant was 0.72-1.36 gr, 100 grain height were 16.67-32.23 gr and the bean graise yield per decare was 31.17-66.93 kg.

1.GİRİŞ

Nohut (Cicer arietinum L.), Uzak ve Yakın-Dogu, Akdeniz, Afrika, Güney ve Orta Amerika ülkelerinde binlerce yıldan beri tanınan; insan ve hayvan beslenmesinde ve yesil gübrelemede kullanılan bir yemeklik dane baklagil ürün cinsidir (1).

Bitkisel protein kaynağı bakımından nohut, kuru danelelerinde ceside, çevre koşullarına ve yetistirme yöntemlerine bağlı olarak değişiklik göstermekle beraber, insan beslenmesi için mutlak gereklili olan histidine, leusine, isoleusine, lysine, phenylaline, threonine ve valine gibi amino asitlerce zengin ve oldukça yüksek (% 18-31) proteine sahip olduğundan önemli bitkisel protein kaynaklarından biri durumundadır (2).

Diger taraftan nohut, bir baklagil bitkisi olarak derine giden sağlam yapılı köklerinde yerlesen Rhizobium bakterileri ile ortak yaşamları sonucu, havanın serbest azotunu bağlayarak topraktaki azot oranını artırmakta ve böylece toprak verimliliğine önemli yönde etkide bulunmaktadır. Bugün bütün ileri tarım tekniklerinin uygulandığı yerlerde, geliştirilen yeni ekim nöbeti sisteminde, toprak verimliliğini artırmak ve korumak yönünden, o bölgeye uyan bir baklagil bitkisinin yer aldığı açık bilinen bir gerçektir. Tarım alanlarımızın %80'inden fazlasında, yağışın yeterli olmadığı ve halen sulama olanaklarının bulunmadığı düşünülürse, sığa ve kurğa dayanıklı ve bu bölgelerimizde sulanmaksızın ürün verebilen nohut, ülkemizde kuru ziraat sisteminin uygulandığı yerlerde, önemli bir "Yemeklik Dane Baklagil" bitkisi olarak ortaya çıkmaktadır (3).

Ülkemizde 1988 yılı istatistiklerine göre baklagiller içinde ekilis ve üretim olarak mercimekten sonra ikinciliği alan nohutun ekilis alanı 778 bin hektar, üretimi 782.670 ton ve hektara verim 1006 kg'dır (4).

Van'da ekilis alanı 241 hektar, üretimi 207 ton, hektara verim ise 863 kg'dır (4). İldeki 346.827 hektar kultur arazisinin % 27'si (85.173 ha) sulanmakta, % 73 (229.700 ha)

gibi büyük bir kısım sulamaya müsait olmasına rağmen sulanamamaktadır. İldeki toplam kuru tarım arazisi ise %75.44 (261.654 ha) gibi büyük bir oran oluşturmaktadır (5). Ulkemizin kuru ziraat yapılan bölgelerinde "kısık tahl-nadas" ekim nöbeti ile her yıl 8.5 milyon hektarlık bir alan islenerek boş bırakılmaktadır. Bu rakam Van ilinde islenen arazinin % 33.75 (117.054 ha)'ıdır (5).

Oysa, hızla artan nüfusun beslenme sorunu bugün bizi, diğer faktörler yanında, nadas alanlarını azaltma ya da tamamen kaldırma yollarını aramaya zorlamaktadır. Bu da ancak, fakir topraklarda yetişebilen, kuraga, sığa ve soğuga dayanıklı tek yıllık baklagıl bitkilerini ekim nöbetine koymakla sağlanabilir (6). İste sığa, kuraga ve soğuga da oldukça (Bitki 2-3 yapraklı iken -8 ve -10 °C'ye kadar dayanabilir) dayanıklı ve fakir topraklarda ürün verebilen tek yıllık bir baklagıl bitkisi olan nohut, nadas alanlarını değerlendirebilmekte üzerinde durulması gereken bir bitki olarak ortaya çıkmaktadır.

2. MATERİYAL VE METOD

2.1. Materyal

Deneme, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat Fakültesine ait arazide yapılmıştır. Deneme sahası topraklarının pH'sı 7.5-7.7 arasında olup hafif alkali karakterlidir. Organik madde içerekleri % 0.145-0.232 arasında oyup bu yönden çok fakir toprak gurubuna girmektedir. Kireç bakımından orta kireçli guruba girmektedir. Deneme sahası toprakları potasyum bakımından (63.68-104.00 kg/da) zengin guruba girmektedir. Deneme sahası topraklarında total tuz % 1.8-1.4 gibi çok yüksek oranda bulunmaktadır. Denemedede Flip 85-17C, ILC:L95, ILC:3279, Güney Sarısı-482, ve Kusbasi çeşitleri ile kutuk numaraları 3:08103, 6:08139, 5:08189, 2:08198, 4:08112 ve 1:08187 olan çeşitler kullanılmıştır.

2.2. Metod

Deneme, Tesaduf Parselleri deneme planına göre 3 tekerrürlü olarak kurulmuştur. Çeşitler, parsellere sansa bağlı olarak dağıtılmıştır. Verim ve bazı verim ögeleri yönünden aralarındaki farklılığın belirlenmesinde Tesaduf Parselleri deneme deseni varyans analizinden, farklı grupların belirlenmesinde de Duncan Coklu Karşilaştırma testinden yararlanılmıştır. ParSELLERE tohum elle ekilmistir. Ekim 2.5.1990 günü yapılmıştır. ParSELLERE 4 kg.N/da hesabıyla %26'lık amonyumsulfat ve 6 kg P205/da hesabıyla % 42'lik triplesüperfosfat ve gübreleri (7) atılmıştır. Denemenin yürütüldüğü süre içerisinde meydana gelen yabancı otlar elle yolunarak temizlenmiştir. Hasat işlemi 3.8.1990 ile 8.8.1990 tarihleri arasında elle yolunarak yapılmıştır. ParSEL alanı 3x4=12 m² ve deneme alanı toplamı 396 m²'dir. Sıra arası mesafe 30 cm'dir. (7).

2.3.Denemedede Ele Alınan Konular.

2.3.1.Fenolojik Gözlemler

1. Çıkış Süresi: Ekim tarihinden genel olarak çeşitlilerde % 60 çıkışın görüldüğü tarihe kadar gecen gün sayısı, çıkış süresi olarak kabul edilmistir (8).

2. Çicekleme Tarihi: Ekimden bitkilerin % 50'sinin çicek gösterdiği günün tarihi kaydedilmistir; bu tarihe kadar gecen gün sayısı bulunarak çicekleme süresi olarak değerlendirilmistir (8).

3. Hasat Olgunluğu Tarihi: Bitki ile meyvelerin sararıp danelerinin olgunlastığı tarih (8) olarak tespit edilmiş; ekimden bu tarihe kadar gecen gün sayısı yetişme süresi olarak değerlendirilmelere tabi tutulmuştur.

2.3.3. Morfolojik Özellikler

1. Bitki Boyu: Çiceklenme zamanında (% 50 çicek olduğunda) her tekerrürden tesadüfi olarak seçilmiş 10 bitkide, toprak yüzü ile bitkinin en yüksek noktası arasındaki uzunluk santimetre olarak ölçülmüş, ortalamaları alınmıştır (8).

2. Bitkide Birincil ve İkincil Dal Sayısı, Meyve ve Dane Sayısı: Her tekerrürde etiketlenmiş olan bitkiler hasat olgunluğununa eriştiğinde (8) sayilarak tespit edilmiş, ortalamaları alınmıştır.

3. Bitkide Dane Verimi: Her tekerrürde işaretlenmiş olan bitkilerin tohumları hasat edilerek 0.1 gram duyarlıktaki terazi ile ayrı ayrı tartılarak ortalaması alınmıştır.

4. 100 Dane Ağırlığı: Dane sayısına (9) göre hesaplanmıştır. Her parselde tesadüfi olarak alınan 3 tane 100 adet tohumluk örneği 0.1 gram duyarlıktaki terazi ile tartılarak ortalaması alınmış ve 100 dane öğriliği olarak kaydedilmistir.

5. Bitki Ağırlığı: Her parselde işaretlenmiş olan bitkiler hasat edildikten sonra 0.1 gram duyarlıktaki terazi ile ayrı ayrı tartılarak ortalaması alınmıştır.

6. m^2 'deki Bitki Sayısı: Her parselde kenardaki birer sıra kenar sıra tesiri olarak atıldıktan sonra kalan alan içerisinde rastgele alınan $1 m^2$ 'deki bitkiler hasat edilerek metrekaredeki bitki sayısı bulunmaktadır.

7. Verim: Her parselde kenar sıra tesirleri atıldıktan sonra geriye kalan bitkiler hasat edilerek 0.1 gram duyarlıktaki terazi ile ayrı ayrı tartılarak parselde verim, dekara çevrilerek dekara verim bulunmuştur.

3.BULGULAR

3.1.Fenolojik Gözlemler

3.1.1.Cıkış Süresi

Ceşitlerin çıkış süreleri 20-22 gün arasında değişmiştir. En erken çıkış yapan cesiler 20 gün ile ILC:327,

Kusbaşı ve kütük numarası 4:08112 olan cesittir. En gec çıkış yapan cesitler ise 22 gün ile kütük numaraları 3:08103, 6:08139, 5:08189 ile 2:08198 olan cesitlerdir.

3.1.2. Ciceklenme Süresi

Ciceklerin ekimle ciceklenme arası gün sayısı 47-53 gün arasında degismistir. Ekimle ciceklenme arası gün sayısı ILC:3279'da 47 gün, 5:08189, Güney Sarısı-482 ve Kusbaşı cesitlerinde 51 gün, 3:08103 ve ILC:195 cesidinde 52 gün Flip 85-17C, 6:08139, 2:08198, 1:08187 ve 4:08112 cesitlerinde 53 gün olmuştur.

3.1.2. Yetisme Süresi

Cesitlerin yetisme süreleri 91-96 gün arasında degismisir. En kısa sürede yetisen cesitler 91 gün ile 4:08112, Güney Sarısı-482 ve Kusbaşı cesitleridir. En uzun sürede yetisen cesitler ise 96 gün ile Flip 85-17C, 6:08139, 3:08103 ve ILC:195 cesitleridir. 5:08189 ve ILC:3279 cesitleri 93 günde, 2:08198 ve 1:08187 cesitleri ise 94 gündे yetismislerdir.

3.2. Morfolojik Ozellikler

3.2.1. Bitki Boyu

Cesitlerin, bitkilerin % 50'sinin ciceklendiği dönemdeki bitki boyları 18.4.-26.9 cm arasında degismistir. Bitki boyu, Flip 85-17C cesidinde 26.92 cm ile en uzun, Güney Sarısı 482 cesidinde ise 18.40 cm ile en kısa olmuştur. Bu farklılık istatistiksel olarak çok önemli bulunmuştur (Cizelge-1, F=8.95). Duncan testi sonucunda cesitler arasında farklı gruplar olusmustur (Cizelge-2).

3.2.2. Bitkide Birincil Dal Sayısı

Cesitler arasında bitkide birincil dal sayısı 6:08139 cesidinde 2.67 ile en fazla, 5:-08189 cesidinde ise 1.43 adet ile en az olmuştur. Bu farklılık istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-1, F=1.26). Duncan testi sonucunda bitkide birincil dal sayısı bakımından 6:08139 cesidi tek başına bir gurup (a) olustururken 5:08189 cesidi de farklı bir grup (b) olusturmusdur. Diger cesitler ise aynı (ab) icerisine girmislerdir (Cizelge-2).

3.2.3. Bitkide Ikincil Dal Sayısı

Denemede kullanılan cesitler arasındaki bitkide ikincil dal sayısı 4:08112 cesidinde 1.77 adet ile en fazla, ILC:3279 cesidinde ise 0.20 adet ile en az olmuştur. Aradaki bu farkın istatistiksel olarak önemli olmadığı tespit edilmistiir (Cizelge-1, F=1.28). Duncan testi sonucunda bitkide ikincil dal sayısı bakımından 4:08112 (a) ile ILC:195 ve ILC:3279 farklı (b) gruplar olustururken diger cesitler aynı gurubu (ab) olusturmuslardır (Cizelge-2).

3.2.4. Meyve Baglayan İlk Bogum Yüksekliği

Cesitler arasında meyve baglayan ilk bogum yüksekliği bakımından 4:08112 cesidi 17.70 cm ile en yüksek, Flip 85-17C

cesidi ise 11.88 cm ile en kısa meyve bağlayan ilk bogum yüksekliğine sahip olmuşlardır. Yapılan varyans analizi sonucunda cesitler arasındaki bu faklılığın istatistiksel olarak önemli olmadığı sonucuna varılmıştır (Cizelge-1, $F=0.87$). Yapılan Duncan testi sonucunda bütün cesitler aynı grubu (ab) oluşturmuştur(Cizelge 2)

Cizelge-1. Cesitlerin Morfolojik Ozelliklerine Ait Varyans Analiz Sonuçları

F Degerleri

Varyansyon Kaynakları	Bitki SD	Bitkide Boyu	Birin- cil	Ikin- Dal Say.	Mey. cil	Boğan İlk Say. Bogum	Yüksekliği
-----------------------	----------	--------------	------------	----------------	----------	----------------------	------------

Cesitler	10	8.95**	1.26		1.28		0.87
Hata		22					
Genel		32					

(**) Isaretli F degerleri % 1 ihtimal sınırına göre önemlidir.

Cizelge-2 İncelenen Morfolojik Ozelliklere İlliskin Ortalama Degerler ve Duncan Gurupları*

Cesitler	Bitki Boyu (cm)	Bitkide Birin- cil Dal Sayısı (Adet)	Bitki.Ikin- cil Dal Sy. (Adet)	Boğum Yüksekliği (cm)
Flip 85-17C	26.92a	2.37ab	1.13	
ILC:3279	26.67ab	2.34ab	0.20a	17.27a
1:08187	26.02ab	1.77ab	1.20ab	17.70a
2:08198	25.22abc	2.03ab	0.40ab	17.23a
ILC:195	24.05abc	2.10ab	0.30b	15.52a
5:08189	23.62abc	1.43b	0.57ab	14.40a
4:08112	22.79bcd	2.47ab	1.77a	14.32a
6:08139	21.87cde	2.67a	0.43ab	14.80a
Kusbasi	19.45def	2.20ab	1.00ab	12.84a
3:08103	18.73ef	2.07ab	0.93ab	12.87a
Güney Sar.-482	18.40f	2.43ab	0.77ab	12.06a

(*) % 5 ihtimal sınırına göre aynı harfle gösterilen ortalamalar kendi iclerinde farklı olmamıştır.

3.3. Verimle Ilgili Ozellikler

3.3.1 Bitkide Dane Sayısı

Cesitler arasında bitkide dane sayısı en fazla olan cesit 5.23 adet ile 4:08112 cesidi, en az dane sayısı olan cesit ise 1.53 adet ile ILC:195 cesidi olmustur. Dane sayıları bakımından oluşan bu fark istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-3, $F=1.77$). Duncan testi gruplandırmrasında ILC:195 cesidi tek başına bir grup (a) oluştururken 4:08112 cesidi ie farklı bir grup (b) oluşturmuştur. Diger cesitler ise aynı grup (ab) icerisine girmislerdir (Cizelge-4).

3.3.2. Bitkide Bakla Sayısı

Denemedede kullandığımız cesitlerden kütük numarası

4:08112 olan cesit 5.70 adet ile en fazla, ILC:195 cesidi ise 1.77 adet ile bitkide en az bakla sayısına sahip olmuşlardır. Bakla sayısı bakımından olusan bu fark istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-3, F=1.98).

Yapılan Duncan testi guruplandırmrasında Flip 85-17C, 1:08187, 4:08112 ve Güney Sarısı-482 aynı (a) olustururken ILC:195 cesidi ise farklı bir grup (b) olusturmusmustur. Diğer cesitler ise aynı grubu (ab) olusturmuslardır (Cizelge-4).

3.3.3. Bitkide Dane Verimi

Bitkide dane verimi 1.99 gr ile 1:08187, 1.38 gr ile 4:08112, 1.83 gr ile Flip 85-17C ve 1.01 gr ile Güney Sarısı-482 cesitlerinde en yüksek; 0.31 gr ile ILC:195 cesidinde en düşük seviyede gerçekleşmiştir. Bu farklılık istatistiksel olarak önemli bulunmustur (Cizelge-3, F=9.45**). Duncan testi gruplandırmrasında cesitler arasında farklı gruplar tesekkül etmiştir (Cizelge-4).

3.3.4. Metrekarede Bitki Sayısı

Cesitler arasında metrekarede en fazla bitki sayısı 49.00 adet ile Güney Sarısı-482 cesidinde, 25.00 adet ile de Flip 85-17C cesidinde en az olarak bulunmustur. Cesitler arasındaki bu farklılık istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-3, F=1.77). Duncan testi gruplandırmrasında Flip 85-17C bir grup (b) olustururken 4:08112 cesidi ise farklı bir grup (ab) olusturmusmustur. Diğer cesitler aynı guruba (a) girmistir (Cizelge-4).

Cizelge-3.Cesitlerin Verimle Ilgili Özelliklerine Ait Varyans Analiz Sonuçları

F Degerleri

Varyansyon	Bitkide Dane	Bitkide Dane	Bitkide m ² 'de Bitki Verim	Dekara 100 Dane	Ağırlığı
Kaynaki.	Sayı	Sayı	Verimi	Sayı	
Cesitler	10	1.71	1.98	9.45**	1.77
Hata		22		0.85	1.30
Genel		32			16.77**

(*)İşaret: F Degerleri %1 İhtimal sınırlarına göre önemlidir
Cizelge-4.Inceleinen Verimle Ilgili Özelliklere İlliskin Ortalama Degerler ve Olusan Duncan Grupları*

Cesitler	Bitkide Dane	Bitkide Bakla	Bitkide Dane	Bitkide m ² 'de Bitki Ağrlı.	Dekara 100 Dane	Ağırlığı
	Sayı	Sayı	Verimi	Sayı		
Flip 85-17c	4.07ab	4.53a	1.83b	25.00b	1.28a	40.18a
ILC:3279	2.63ab	3.10ab	0.67cd	47.00a	1.25a	39.52a
1:08187	4.27ab	4.97a	1.99a	45.00a	1.36a	66.93a
2:08198	2.90ab	4.03ab	0.99bc	47.00a	1.08a	47.82a
ILC:195	1.53b	1.77b	0.31d	47.00a	0.81a	31.17a
5:08189	2.70b	3.27ab	0.89bc	41.00a	0.90a	47.54a
4:08112	5.23a	5.70a	1.38a	38.67ab	1.15a	61.00a
6:08139	3.10ab	3.87ab	0.83cd	44.00a	0.72a	36.00a
Kusbasi	3.53ab	4.20ab	0.73cd	46.33a	1.10a	56.03a
3:08103	2.53ab	3.27ab	0.54cd	43.00a	0.77a	33.32a
Güney Sarı-4824.73ab	5.57a	1.01bc	49.00a	0.72a	61.44a	20.69e

(*)% 5'göre aynı harfle gösterilen ortamlar kendi iclerinde farklı olmamıştır.

3.3.5. Bitki Ağırlığı

Cesitler arasında bitki ağırlığı bakımından en yüksek değer 1.36 gr ile 1:08187 cesidinde, en düşük değer ise 0.72 gr ile 6:08139 cesidinde bulunmuştur. Cesitler arasındaki bu farklılık istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-3, $F=0.85$). Yapılan Duncan gruplandırmasında bütün cesitler aynı gruba girmislerdir (Cizelge-4).

3.3.6.100 Dane Ağırlığı

Denemede kullandığımız cesitlerden Flp 85-17C ve ILC:3279 32.23 gr ve 29.40 gr ile 100 dane ağırlığı en yüksek cesitleri oluşturmuşlardır. 6:08139 cesidi ise 16.67 gr ile en düşük 100 dane ağırlığına sahip olmustur. Cesitler arasında olusan bu fark istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-3, $F=16.67^{**}$). Yapılan Duncan gruplandırmasında cesitler farklı grupları oluşturmuşlardır (Cizelge-4).

3.3.7. Dekara Verim

Denemede kullanılan cesitlerden kutuk numarası 1.08187 olan cesit 66.93 kg ile en yüksek, ILC:195 cesidi ise 31.17 kg ile en düşük dekara verimi vermişlerdir. Dekara verim açısından cesitler arasında olusan bu farklılar istatistiksel olarak önemli bulunmamıştır (Cizelge-3, $F=1.30$). Cesitler arasında dekara verim açısından görülen bu farklılar önemli bulunduğundan bütün cesitler aynı grubu (a) oluşturmuşlardır.

4. TARTISMA VE SONUC

Denemede kullanılan cesitlerin çıkış süreleri 20-22 gün, ciceklenme süresi 47-53 gün ve yetistirme süresi ise 91-96 gün arasında degismistir. Bu özellikler öncelikle bir cesit özelliği olmakla beraber iklim ve toprak gibi ekolojik şartlardan önemli derecede etkilendirmektedir. Çalışmanın yapıldığı yıl ekimin gec tarihte yapılması, toprakta yeterli nemin bulunmaması ve yağan yağışın az olması tohumların cimlenmelerini geciktirmistir. Çıkıştan sonra fidelerin asırı siccaga maruz kalması, yağışın az olması bitkileri, vejetatif gelişmelerini tamamlayamadan generatif devreye gecmeye zorlamıştır. Dolayısıyla ekim-ciceklenme arası gün sayısı kısa olmustur. Ciceklenmeden sonra bitkilerin asırı siccaga maruz kalması da bitkilerin yetisme süresinin kısa olmasına neden olmustur. Nitekim benzer ekolojik şartlarda yapılan çalışmalarda (3,7,13) bulunan sonuçlar ile bulmus olduğumuz sonuçlar arasında çıkış süresi, ekim-ciceklenme arası gün sayısı ve yetisme süresi bakımından bir uyumsuzluk bulunmaktadır.

Araştırmada cesitler arasındaki bitki boyu 18.40-26,92 cm, bitkide birincil dal sayısı 1.43-2.67 adet, bitkide ikincil dal sayısı 0.20-177 adet ve meyve bağlayan ilk bogum yüksekliği 11.88-17.70 cm arasında tespit edilmistir. Nohut bitkisinin nemli koşullarda fazla miktarda vejetatif aksama meydana getirdigini belirten araştırmacılar (7,10, 11), yağışın az ve sıcaklığın fazla olmasının bitkinin vejetatif aksamının baskın altında tutulacağını belirtmişlerdir. Türkiye

nohutları için bitki boyu değerlerinin 18-35 cm arasında değiştiği belirtilmekte, yüksek sıcaklıkta bitki görevdesinin zayıf geliştiği ve az sayıda dal oluşturduğu (7) bildirilmektedir. Bulunmuş olduğumuz bitki boyu sonuçları bu değerler arasındadır.

Elde etmis olduğumuz verilerden ekimle-çiçeklenme arası gün sayısı ve meyve bağlayan ilk bogum yüksekligi, daha önce yapılan araştırmacıların (8,)12) bulgularıyla uygunluk göstermemis, bazıları ile (11,13) uygunluk göstermiştir.

Çalışmamızda, cesitler arasında bitkide dane sayısı, bitkide bakla sayısı ve bitkide dane verimi bakımından farklılıklar bulunmaktadır. Bitkide dane sayısı 1.50-5.23 adet arasında, bitkide dane verimi 0.31-199 gr arasında tespit edilmiştir. Elde etmis olduğumuz bu verilerden bitkide dane sayısı ve bakla sayısı ile literatür (12) bulguları arasında bir uygunluk görülmektedir.

Çalışmada kullandığımız cesitlerin dekara verimleri 31.17-66.93 kg, metrekarede bitki sayısı 25.00-49.00 adet, 100 dane ağırlığı 16.67-32.23 gr ve bitki ağırlığı 0.72-1.36 gr arasında değişmiştir. Çalışmada kullandığımız toprağın organik maddece ve fosforca çok fakir olması, bitkilerin ilk gelişme dönemlerinde yüksek sıcaklığa maruz kalarak zayıf gelişmesi, bitkilerde az sayıda dal tesekkül etmesine yol açmıştır. Buna bağlı olarak ortalama verim ve bitki ağırlığı literatürde verilenlerin (10,11,14) altında kalmıştır. Metrekarede bitki sayısı ve 100 dane ağırlığı yönünden elde etmis olduğumuz veriler benzer koşullarda yapılan çalışmalarla (3,8,10) paralellik göstermiştir.

Yapılan korelasyonlar sonucunda bitki boyu ile meyve bağlayan ilk bogum yüksekligi ($r=+0.611^*$), 100 dane ağırlığı ($r=+0.702^*$) ve bitki ağırlığı ($r=+0.702^*$) arasında olumlu önemli bir ilişkiye bulunmaktadır. Bu değerler ile benzer çalışmalar yapan araştırmacıların (11,12) verileri arasında bir uygunluk bulunmaktadır.

Bitkide ikincil dal sayısı ile bitkide dane sayısı ($r=+0.709^{**}$), bitkide bakla sayısı ($r=+0.721^*$), bitkide dane verimi ($r=+0.658^*$) arasında olumlu önemli korelasyonlar tespit edilmiştir. Benzer sonuçlar bazı araştırmacılar (8,12) tarafından da bulunmaktadır. Ancak daha önce yapılan araştırmaların (11,12) bulgularının aksine, meyve bağlayan ilk bogum yüksekligi ile ele aldigımız morfolojik ve verim ile ilgili özellikler arasındaki korelasyonlar önemsiz bulunmaktadır.

Bitkide bakla sayısı ile bitki verimi ($r=+0.730^*$) arasında olumlu önemli; bitkide dane sayısı ile bitkide bakla sayısı ($r=+0.980^{**}$) ve dekara dane verim ($r=+0.815^{**}$) arasında çok önemli olumlu korelasyonlar tespit edilmiştir. Elde etmis olduğumuz bu veriler ile bazı araştırmacıların (3,8,11,12) verileri arasında uygunluk bulunmaktadır.

Sonuc olarak, yapmış olduğumuz bir yıllık çalışma sonucunda Güney Sarısı-482, Kuşbaşı ve kütük numarası 1:08187 ve 4:08112 olan cesitler yore için Umitvar olarak görülmüştür. Bu çalışma Van'da ilk kez yapılan bir ön araştırma olduğundan önumüzdeki yıllarda da bu çalışmala devam edilerek, Van koşullarına en iyi acente olabilen yüksek verimli ve kaliteli cesitler tespit edilmeye çalışılacaktır.

5. KAYNAKLAR

1. GENCKAN, S., 1958. Türkiye'nin Önemli Nohut Cesitlerinin Baslica Vasıfları Uzerine Arastırmalar. Ege Universitesi Ziraat Fakultesi Yayınları, 1, İzmir, 107 s.
2. WAN DER MAESEN, L.J.G., 1972. Cicer L., A Mongraph of The Genus, With Speciael Reference To The Chickpea (Cicer arietinum L.), its Ecology And Cultivation. H.Weenmandand Zonen N.V.Wageningen, 342 s.
3. ESER,D. ve SORAN,H., 1978. Yerli ve Yabancı Kökenli Nohut Cesitlerinin Orta Anadolu Çevre Kosullarında Erkencilik, Verimlilik ve Hastalıkla Dayanıklılık Üzerinden Mukayeseli İncelenmesi. A.U.Z.F. Yayınları, 684, Ankara, 44 s.
4. ANONIM., 1988. Tarımsal Yapı ve Üretim, Ankara.
5. ANONİM., 1989. T.C. Tarım Orman ve Köyisleri Bakanlığı Bakanlık İl Müdürlüğü Envanter Raporu. Van 49 s.
6. TOSUN,O. Türkiye'de Tahıl Acığının Nedenleri ve Çözüm Yolları, A.U.Z.F. Yayınları 595, Bilimsel Arastırma ve Uygulama 343, 45 s.
7. SEHIRALI, S., 1988. Yemeklik Dane Baklagiller. A.U.Z.F. Yayınları: 1089, Ders Kitabı: 314, Ankara Univ. Basimevi, Ankara.
8. TOSUN, O., ve ESER, D., 1975. Nohut (Cicer arietinum L.) Cesitlerinde Verim ile Bazı Morfolojik Özellikleri Arasındaki İlişkiler. A.U.Z.F. Yayınları. Cilt:25 Fasikül 1'den Ayri Basım, Ankara, 19 s.
9. ESER, D., 1976. Nohut (Cicer arietinum L.)'ta Baslica Bitki Özelliklerinin Kalitim Degerleri; Bu Özellikler İle İlgili Bitki Verimi Arasındaki İlişkiler ve Ascocysta rabiei (Pass.)'ye Dayanıklılığın Kalitimı. A.U.Z.F. Yayınları. 620, Bilimsel Arastırma ve İncelemeler, 363, 40 s.
10. KAYITMAZBATIR, N., 1978. Konya Ovasında Yerlestirilecek Nohut Cesitleri.T.C.Köy İsleri ve Koop. Bak. Topraksu Gn. Müd. Konya Bölge Topraksu Arastırma Enst. Müd. Yayınları, Genel Yayın No:66, Rapor Serisi No:52, Konya.
11. ENGIN, M., 1989. Cukurova Kosullarında Yüksek Verimli ve Makinalı Hasada Uygun Kislik Nohut (Cicer arietinum L.)

Cesitlerinin Belirlemesi Uzerine Bir Arastirma. C.U.Z.F.
Dergisi, 4(6):1-134.

12. ESER, D., GECIT,H.H., EMEKLILER,H.Y., KAVUNCU, O., 1989.
Nohut Gen Materyalinin Zenginlestirilmesi ve Değerlendirlmesi.
Doga Türk Tarım ve Ormancılık Dergisi Cilt:13, Sayı:2.

13. IPEK, S., 1984. Ankara Kosullarında Bakteri Asılamasının
Anız ve Nadas'a Ekilen Nohut (Cicer arietinum L.)'ta Bazı
Tarimsal Özellikler Uzerine Arastirmalar. Yüksek Lisans Tezi,
Yayınlanmamış.

14. GUNGOR, H., 1980. Eskisehir Kosullarında Nohut Su
Tuketimi, T.C. Köy Isleri ve Koop. Bak. Topraksu Gn. Müd.
Eskisehir Bölge Topraksu Araştırmacı Enst. Müd. Yayınları.
Genel Yayın No:159, Rapor Seri No:118, Eskisehir.